Ч. 121. Пятниця 12 червня (30 мая) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Два предложеня п. Міністра скарбу. — З Ради державної. — Справи турецкі. — З'їзд в Ревли.

П. Міністер скарбу вніс вчера в палаті послів заповіджене вже предложене о горівчанім податку, а рівночасно предложене о новім управильненю передаваня доходу з того податку в користь фондів краєвих. Податок від горівки має бути при спіритусї континґентовім підвисшений з дотеперішних 90 сотиків від лїтра на 1 кор. 40 сот., а при т. зв. спіритусї позаконтинґентовім з 1 кор. 40 сот. на 1 кор. 64 сот. При спіритусї, котрий дня 1 вересня 1908 буде вже предметом торговлї має виносити підвижка податку о 50 сот. від лїтра алькоголю. З того підвисшеня надіють ся ще в р. 1908 більшого доходу о 12 мілїонів корон, а в слїдуючих лїтах около 37 мілїонів корон річно. З того збільшеного доходу около три четвертини мають бути призначені для фондів краєвих, так, що скарб державний одержить розмірно лиш малу квоту. В обговореню того проекту підносить ся, що навіть по тім підвисшеню горівчаний податок буде у нас значно низший як в инших краях. — Рівночасно, як в горі сказано, внесло правительство предложене о управильненю роздїлу державних средств в користь фондів краєвих і зниженя виміру податків безпосередних.

На вчерашнім засїданю послів вела ся дальша дискусия над буджетом. Промавляло кількох послів в справі Вармунда, а відтак сіоністичний посол Штанд, котрий жалував ся на упослїджене жидів в Галичинї і полемізував з деякими християньско-суспільними послами. По нїм говорив польский посол із Шлезка о. Льондзїн і обговорював положене Поляків на Шлезку та їх упослїджене із сторони Нїмців. По промові пос. Льондзїна засїдане закрито і назначено слїдуюче на нинї рано. — Як віденьскі часописи доносять, палата послів покінчить свої наради над буджетом в другій половинї червня, а в перших днях липня буде рада державна закрита і збере ся відтак аж в осени.

В справі острова Самос доносять з Атен, що тамошні полїтичні круги доказують, що Порта сама викликала розрухи, щоби островови відобрати автономію; а знов Порта упевнює, що має докази довголїтної аґітациї, попираної грецким консулятом, котрої метою є сполучене острова з Грециєю, і длятого домагає ся, щоби грецке правительство відкликало з острова свого консуля. Але опікунчі держави повідомили турецкого мінїстра заграничних справ що обстають при автономії острова та домагают ся, щоби турецке войско відкликано і скоро привернено спокій, бо після договору з р. 1832 турецкі войска на Самосї не повинні находити ся. На те відповів мінїстер, що за кілька днїв буде скликаний народний збір, але войско мусить ще довший час остати на острові. З другої сторони кабінет Самоса вручив послам Франциї, Анґлїї і Росиї меморияд, в котрім впевняє о льояльности своїй для султана і жалує ся на поведене князя Копасіса, котрий настає на автономію острова і спровадив турецке войско. Нарід домагає ся відкликаня князя, котрий допровадив до заколоту, а погодити ся з ним ніяк не можна. Меморияд жадає відкликаня турецкого войска. — В італїяньскім парляментї підсекретар заграничних справ Помпілї заявив у відповіди на інтерпеляцию, що згідно з внесенем кретеньского надкомісаря чотири европейскі держави відкличуть свої войска з Крети, так що до року войска ті поволи опустять остров. На те Порта внесла вже другий протест против відкликаня европейских войск з Крети. Тепер Порта надіє ся, що видадки на Самосї причинять ся до того, що держави змінять свою постанову що-до відкликаня своїх войск з Крети. Крім того могамеданьскі нота-

---

6)

Щастє Данила О'Коннеля.

Новеля Е. Е. Вебера.

(Дальше).

Коли О'Коннель вийшов, Гулї кинув собою на якесь крісло з широким опиралом. Він протирав собі очи, мов би єму здавало ся, що єму щось приснило ся. Наконець зтямив ся з тої несподіванки, яка єго стрітила. Той чоловік — говорив він сам до себе — видко, пяний, пяний до безтяму. Ну, завтра він витверезить ся, то і прийде знову.

3.

Коли О'Коннель опинив ся на улици, видко було по єго лици горде вдоволенє. Отже насамперед був він вільний. Тепер треба було іти сьміло до витиченої цїли. Перше, що він зробив, було, що зайшов до якоїсь книгарнї і купив собі карту держави Міннезота, на котрій зачав уважно розглядати ся в якійсь нїмецкій пиварни. По якійсь хвили знайшов він на нїй гори Лїттльблью і Кольрайдрівер а зараз коло того місточка Вільємполь. Зелїзниця, що вела в сю сторону, була лїнїя Сентраль-Пасіфік а найблизша до Вільємполь стация називала ся Дірбері. Звідси був ще після карти значний шмат дороги аж до Вільємполь. З розкладу їзди довідав ся О'Коннель, що перший поїзд, який задержуєсь в Дірбері, відходить о семій годинї вечером. На другий день рано около осьмої години приходить він до Дірбері. Тепер доходила дванайцята. Отже мав ще досить часу, щоби своїх заощадженних девять тисячів долярів відобрати в банку торговельнім, купити собі в якімсь складі нове одінє, полагодити свої особисті справи і вибрати ся в дорогу.

Сонце пригрівало вже досить значно з ясного неба, коли на другий день по тім, з поїзду, що пристанув на стациї Дірбері, вийшов О'Коннель. Цїла оселя складала ся з низького малесенького будинку стацийного, коло котрого стояло може ще яких десять домів. Перед будинком стацийним ледарував якийсь бородатий чоловічиско у витертім одїню.

— Гей, друже — зачепив єго О'Коннель — чи можу тут дістати якого провідника до Вільємполь з возом і кіньми?

Чоловік той почухрав ся поза уши. — Воза — відповів він розважно — ми тут не маємо, але конї є. Що дасте, коли вас туди заведу?

— А кількож хочете? — спитав О'Коннель.

— Десять долярів. Але зараз на руку.

— Таж то величезні гроші. Буде з вас пять долярів.

— Ідіть пішки. То буде найдешевше. — Чоловік той обернув ся і хотів іти.

— З вами, видко, нема бесіди, друже — сказав книговодець. — Як же далеко з відси до Вільємполь?

— Коли будемо добре їхати, то можемо там станути около третої години.

— Отже не поїдете за дешевше?

— Анї цента не спущу.

О'Коннель надумав ся хвильку. Видко, що тут в Дірбері дорожнеча! Чи мало би так і в Вільємполь бути? — Ну, добре — відозвав ся він по хвили — заплачу вам десять долярів. — Ось гроші — говорив він дальше і отворив портмонетку, — але за то сподїваю ся, що небавком приведете менї пару спокійних коний.

— Мої конї то такі спокійні як ягнятка — відповів той чоловічиско — як я по тій правдї Боб називаю ся. — Він сховав гроші і пустив ся до одного з домів.

За десять мінут опісля вернув Боб з двома осїдланими кіньми, котрі ледви чи були такі спокійні як ягнятка, бо рвали ся і фиркали.

О'Коннель нїколи ще в своїм житю не сидїв на кони.

— Лиш спробуйте, пане — додавав Боб відваги, коли о тім довідав ся. — Якось то буде. Нїчо вам не стане ся, хиба що впадете з

О'Коннель вложив ногу в стремено а Боб підсаджував єго, щоби єму помочи на сїдло. Але в сїй хвили кінь підніс ся і фиркнув так що книговодець полетїв взад і вдарив собою в Боба так, що мало єго не перевернув.

— Ого, ого! — крикнув Боб. — Ви менї за то заплатили, щоби я вас ловив, коли ви будете злїтати?

— То такі у вас спокійні як ягнята ко-

блї з Крети передали великому везирови просьбу, в котрій жалують ся на намірене відкликане міжнародного войска. На Креті остає ще 40.000 магомеданів і они потерпають о своє майно і житє, коли би міжнародне войско справдї опустило Крету.

В часї обіду на покладі царского яхту „Стандарт" цар Николай виголосив такий тоаст в честь короля Едварда: З чувством найглубшого вдоволеня і радости витаю ваше корол. Величество на водах росийских, надіючись, що з'їзд той на ново скріпить вузли, які лучать наші доми і зробить як найлїпший успіх, наші краї тісно зближить та віддасть прислугу удержаню загального мира. В послїдних лїтах ріжні важні прави як для Росиї так і для Анґлїї управильнено нашими правительствами в спосіб вдоволяючий. Я певний, що В. Кор. Величество так само високо цїнить вартість тих договорів, як я, бо хоч мають они обмежені цїли, можуть лише причинити ся до того, аби межи нашими краями скріпили ся взаїмна добра воля і довіріє. Підношу здоровлє Вашого Величества, Єї Кор. Вел. та щастя королївскої родини і англійского народа — Король Едвард відповів: Дякую В. царскому Вел. як найсердечнїйше в моїм і королевої імени за сердечне приняте, яке нам приготовлено на водах Балтийского моря і за прихильні слова піднесені на наше здоровлє. Я найшов в тім наймилїйші спомини привітів, які мене стрічали при нагоді моїх давнїйших відвидин в Росиї із сторони Вашого достойного діда і улюбленого вітця. Я щиро вдячний, що маю нагоду бути разом з В. царским Величеством. Пишу ся з серця на кожде слово Ваше, що відносить ся до недавно нашими правительствами заключених договорів. Гадаю, що они причинять ся до того, аби вузли сполучаючі народи обох ваших країв, ще тіснїйше були звязані і я певний, що в будучности причинять ся они до вдоволяючого дружного полагодженя инших важних справ. Я пересьвідчений, що не лише до того будуть служити, аби зближити оба наші краї, але також, аби удержати загальний сьвітовий мир. Надію ся, що по тім з'їздї лучить ся вскорі инша нагода стрітити ся з Вашим царским Величеством. Підношу здоровлє В. ц. Величества, цариці Мариї Теодорівної, членів царскої родини, а перед усім пю на щасте і успіх великої державн.

Новинки.

Львів, дня 11-го червня 1908

— **Ювилейні 5-коронівки.** З нагоди торжества ювилею 60-лїтного правлїня цїсарского вичеканено сего року 20- 10- 5- і 1-коронівки а також і новоустановлену монету 100 коронівкову. До виданих вже ювилейних 20- 10- і 1-коронівок прилучають ся тепер ювилейні 5-коронівки, котрі оногди пущено в курс. Ті ювилейні 5-коронівки можна виміняти за звичайні в австро-угорскім банку і его філїях та у всїх більших урядах податкових.

— **Справи особисті.** Др. Смаль-Стоцкий, заступник буковиньского маршалка краєвого виїхав до Відня і бере там нинї участь в засїданю державної комісиї „Для дитини".

— **На загальних зборах „Просьвіти"**, які відбули ся минувшого понедїлка під проводом п. Стефана Танчаковского вибрано членами головного видїлу пп. дра Вол. Бачиньского, Вас. Білецкого, дра Ів. Брика, Ант. Ганяка, Мих. Іваниця, дра М. Коцюбу, дра Костя Левицкого, о. Теод. Лежогубского, о. Ст. Мохнацкого. Юл. Мудрака, Петра Огоновского, др. Евг. Озаркевича і дра Стефана Томашівского; на заступників видїлових вибрано пп. дра Альфр. Говиковича, Гр. Зацерковного, Яр. Колтунюка, Ост. Левицкого, Льонг. Цегельского і Ол. Черкавского. Головою товариства вибрано одноголосно, через акламацию проф. Петра Огоновского. До комісиї контрольної вибрано пп. Николая Заячківского, дра Олексу Сероїчковского і пос. о. Иосифа Фолиса.

При точці „Зміна статута" по довшій дискусиї збори приняли внесене дра Вол. Бачиньского, доповнене п. Кіцулою, щоби з огляду на вагу справи полагоджене зміни статуту відложено, щоби видїл переслав проект зміни всїм філїям та скликає специяльну анкету, в котрій крім обовязкової участи делеґатів філїй міг мати дорадний голос кождий член товариства, та щоби найпізнїйше до кінця жовтня с. р. скликано надзвичайні загальні збори для зміни статута. Додатково до того приняли збори внесене дра Макуха, змодифіковане п. Вол. Шухевичем, щоби видїл приготовив тій анкетї далеко-ідучий проект реформи внутрішного діловодства товариства та щоби з результатами нарад анкети в сїй справі прийшов на надзвичайні загальні збори.

З внесень і інтерпеляций були важнїйші: о. Ост. Нижанковского в справі обезпеченя на житє та рентової інституциї. Др. Говикович дав поясненє, що справа заснованя товариства асекурацийного для обезпеки худоби є в стадиї полагодженя. Внесене п. Мороза і товаришів, аби „Просьвіта" удїлила Рускому тов—у педаґоґічному кредит і підмогу на виставлене будинку для приватної учит. семинариї, збори переказали видїлови для можливого увагляднення.

Тов—о „Просьвіта", як то заявив секретар товариства др. Брик має тепер 12.000 членів.

— **Репертуар львівского руского театру в Вижници.** Саля власна (в городі п. Фріста).

В суботу, дня 13 червня с. р. „Жидівка вихрестка" народний образ зі співами і танцями в 5 діях Тогобочного.

В недїлю, дня 14 червня с. р. „Ой не ходи Грицю та на вечерницї", народний образ зі сьпівами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

В понедїлок, дня 15 червня с. р. „Ревізор з Петербурга", головна комедия в 5-ох діях М. Гоголя.

Білети продає в Вижници і Кутах горговля п. Москви. — Початок точно о годинї 8-ій вечер.

— **Тучі з градами.** Сильна градова туча навістила сими днями Чесанївщину, а особливо понад селом Горинцем сипнуло градом, якого вже давно люди в тих сторонах не памятають. Град величини волоского оріха, а навіть і величини курячого яйця вигбвк і знищив всї плоди в поли і городах. Великі градові тучі навістили також полудневе-західні сторони ческого краю та вибили і знищили всї плоди на великих просторах.

— **Розрізаний на двоє.** Страшна пригода стала ся вчера в Бориславі на копальни „Жанетта" власности бурмістра Шуцмана. При спусканю толока до отвора сверлового толок задержав ся на ушкоджених рурах, а линва розвивала ся сама. Вертільник післав тодї двох помічників, щоби навинули линву на бубен. Нараз толок посунув ся в рурах і потягнув линву за собою, а линва захопила одного робітника поміж ноги і роздїла его вздовж на двоє. Робітник той згинув на місци, а другому линва зломила ногу.

— **Крадежі.** У фабрицї Tien арештувала полїция тамошних робітників: Костя Захарка, Ів. Подоляка, Михайлину Лазаруківну і Михайла Федака. Підчас ревізиї переведеної в їх помешканю знайдено: 3 медалї одержані фабрикою на всїляких виставах і значний запас мила виробу тої фабрики. — До королївско саскої монетарні в Мульдеґіттен коло Фрайберґа вломили ся сими днями в ночи невислїджені й доси злодії та вкрали плятиновий кітлик вартости 84.000 К і велику скількість срібла.

— **Дрібні вісти.** „Львівский Боян" уладжує сеї недїлї прогульку до Брухович. Від'їзд зі Львова з головного двірця о 2 год. окре-

---

нї? — відозвав ся О'Коннель стогнаючи, коли підняв ся знову на рівні ноги.

— Той кониско спокійнїйший від мене — відповів Боб простакувато. — На тамтім другім не могли би ви таки вже зовсїм їхати.

О'Коннель пробовав при помочи Боба вилїзти знов на коня, що єму сим разом і удало ся. Пакунок, що складав ся лиш з подорожної торби зі спідним одїнем і запасом бїля причїплено до сїдла з заду. Відтак вихопив ся й Боб на коня і так пустились оба в дорогу.

Сторона, котрою їздцї пустились навпростець почерез поля, була одностайна, филяста, заросла степовою травою. Сонце припікало щораз більше і вже за годину їзди книговодця стегна так болїли, як колиб сидів на терню.

— Коли будемо й дальше так лїтати — відозвав ся Боб — то і за вісім днїв не заїдемо до Вільємполь. — При тих словах потиснув коня острогами і пустив ся зараз жвавим труском.

О'Коннель не потребував тиснути свого коня острогами; кінь під ним ступав таким самим ходом як той попереду. — Гов, гов, Бобе! — крикнув книговодець, коли й его кінь зачав труском бічи. Але Боб не чув. О'Коннель вже більше висїв на кони як сидів. Він вхопив ся коня за шию і готов був кождої хвилї злетїти єму почерез голову.

Наконець Боб обернув ся. — Пане, чи ви хочете плавати на кони? — Крикнув він позад себе.

— Дайте менї спокій зі своїми підлими жартами — відповів книговодець в злости. — А хоч би ми мали й дві недїлї їхати до Вільємполь, то буду їхати кроком.

— Добре, пане, — відповів Боб — і підїхав до О'Коннела та висадив его знов на сїдло — поробім ся трохи більше слимаками.

Зразу додержував Боб свого приреченя. Але відтак зачав знов підганяти свого коня, а небавком висїв О'Коннель знову на хребті свого коня між небом а землею. Боб, що правда, обіцював за кождий раз, коли О'Коннель кликав его на поміч, їхати поволїйше, але видко, мав слабу память, бо їхав зараз знову щораз жвавійше. О'Коннелеви видавала ся тота їзда вічностию; він формально шкварив ся на сонци і здавало ся єму як би в нїм всї кости поломило і шкіру з него дерло, але остаточно таки виринуло в дали перед его очима пасмо гір.

— Он то — відозвав ся Боб — гори Лїттльблью. В ту глубоку яругу вппливає ріка Кольрайд. А онто там — говорив він дальше, показуючи на ліво на більшу громадку хат, — то Вільємполь.

О'Коннелеви аж лекше відотхнуло ся. Наконець був він вже близько свого щастя.

В годину опісля станули їздцї перед Ґрандготелем Льондон. Боб з своїми кіньми вернув ся зараз до Дірбері, бо хотів ще заким змеркне ся, бути дома. По тій нужденній буді з дошок не був би нїхто здогадав ся, що то готель, як би того не сповіщала величезна вивіска з ясночервоними буквами. Не лїпша як готель була й більша часть домів славленого міста Вільємполь. На жаль не міг О'Коннель на фронтї готелю відкрити імя властителя. Чи дїйстно був там ще Ватстон господарем?

Той нїби якийсь готель був так само нужденний і в серединї як зверха. Столи і стїльцї в гостинній комнатї були позбивані цьвяхами з негиблованих дошок а в цїлій комнатї бренїли рої мух. Поза шинкарским столом сидів якийсь боввануватий чоловічиско з губчастим надутим лицем. Він видко спав, бо коли побачив, що О'Коннель стоїть на серединї комнати, видивив ся здивований на него.

— Чим маю честь служити? — спитав він і здоймив шапку з голови.

— Чи можу тут у вас через кілька днів мешкати, спати? —

— Спати? — Се питане звучало досить непевно, та й не без причини. Бо на одинокім ліжку, яке було в Ґрандготели спав таки сам его властитель. Лиш коли на ніч постелив собі на стільцях, що стояли в гостинници, міг гостеви відступити ліжко. — Спати? — спитав він ще раз. — Авжеж, дам найлїпше в цїлім готели ліжко. Чим же ще можу служити, містер...?

— Називаю ся О'Коннель.

— Містер О'Коннель.

(Дальше буде).

мим прогульковим поїздом. — Учениці V. кл. перемиского ліцея відбули перед кількома днями під проводом своїх директорок і проф. Мануляка прогульку в скільску верховину; були в Сколю, Гребенові і в Бубнищи а коли вертали з Бубнища пані в Синевідску устроїли їм сердечну гостину. — Бувший посол до ради державної і проф. університету др. Квічаля і єго жінка померли вчера майже рівночасно в Празі. Др. Квічаля мав літ 73. — Найв. Трибунал відкинув просьбу Січиньского, щоби в єго справі делеґовано позагалицкий суд. Внаслідок того розправа відбуде ся у Львові перед судом присяжних. — В Торуни прокидає ся холера т. зв. nostras. Вчера померла на ту холеру одна особа. — У варстатах корабельних піс. Вільгельма в Кіль викрито дефравдацию на суму 300.000 марок. — Розправа против Васіньского і єго товаришів розпічне ся дня 16 с. м.

— **Комітет бурси** філії Руского Товариства педаґоґічного в Станиславові розписує отсим конкурс на приняте питомців до бурси товариства на рік шкільний 1908/9. Приймати ся будуть ученики ґімназияльні і школи реальної, сини членів руского тов. педаґоґ. Условия приняття: 1. Батько (опікун) мусить бути членом Руского товариства педаґоґічного. 2. Батько (опікун) петента буде точно платити умовлену оплату з гори, найменше 20 корон місячно. 3. Кождий питомець зложить при вступі одноразовий даток на інвентар і пранє в сумі 10 корон. До подання о приняте долучити треба: а) Сьвідоцтво шкільне петента з послїдного півроку; б) заяву, в якій батько (опікун) ученика зобовяже ся виразно умовлену суму за поміщенє сина в бурсі кождого місяця точно з гори платити; в) сьвідоцтво убожества. Кождий принятий питомець має заосмотрити ся в 6 пар біля, 3 простирала на сінник, 3 під ковдру, 3 пошевки, 12 хустинок, 6 пар шкарпиток, 4 ручники, сінник, подушку, ковдру і коцик до вкриваня, 2 порядні мундурки, плащ і 2 пари обуви. Кожда штука біля має бути назначена початковими буквами назвиска. Подання кождого петента з'окрема адресувати так: „Заряд бурси філії Руского товариства педаґоґічного в Станиславові, ул. Пелеша ч. 13". Подання вносити найдальше до 4 липня 1908. Комітет прийме також учеників, що мають здавати вступний іспит до І. кляси. Всі бувші питомці мають опять внести подання.

— **В справі цементових дахівок.** Задля великого запотребовання цементових дахівок виготовила „Спілка для господарства і торговлі" в Перемишлі обемистий і поучаючий цінник, котрий в тих днях вийде з друку, а поки що ті, котрі закладають фабрики виробу дахівок, в справі закупна потрібних машин най відносять ся до Спілки в Перемишли, котра навязавши з всіми фабриками як найдогіднійші услівя, є в силі дати всі роди машин по найнизшій ціні. Всі ті, котрі мають вже фабрики цементових дахівок, в своїм власнім інтересі зроблять добре, коли донесуть „Спілці для господарства і торговлі" в Перемишли о своїм єствованю, донесуть, які дахівки, на яких машинах виробляють, по якій ціні продають 1000 штук і з яких фабрик мають машини. Спілка дуже часто має замовленя на доставу готових дахівок, а не знає всіх жерел, котрих би найблизшою дорогою могла доставити.

— **Страшна пригода на зелїзници.** Дня 4 с. м. наїхав поїзд особовий їдучий з Динова до Переворска на рампі коло Каньчуги на віз однокінний так нещасливо, що машина розторощила цілу передну часть воза а сидячого на нім візника ударила в сам хребет і відкинула на яких пять метрів на бік. Дівчину, що сиділа на возі вхопило за одїнє і волочило нею яких 10 до 15 метрів та замітало нею шутер і цілу страшно покалїчило на цілім тілі. Візника тяжко раненого відвезено до шпиталю в Ярославі а дівчина мабуть вже померла.

— **Фабрикант диямантів,** Лемоан, котрого, як ми то свого часу доносили, випущено на волю під услівєм, що він аж до 2 червня с. р. сфабрикує диямант величини 300 каратів, просив, коли надійшов той реченець, щоби єму продовжено аж до 9 с. м. Того дня явив ся він знову в бюрі судиї слідчого Боатвена і просив знову, щоби єму ще раз продовжено реченець. При сій нагоді розповів він, що на урядженє своєї фабрики видав лиш 1 червня с. р. 50.000 франків. Судия слїдчий сказав єму, що може єму продовжити реченець ще лиш до 17 с. м. а коли в тім реченци не зробить проби і не сфабрикує дияманту жаданої величини, то повандрує назад до арешту. Париский адвокат Душе яко заступник льондоньского короля диямантового, Вернгера запротестував против нового проволіканя справи і зажадав, щоби на всякий случай були знатоки при пробі. Він також домагав ся отвореня куверти, в котрій ніби то має знаходити ся тайна фабрикациї диямантів.

Лемоан явив ся був в суді зі своїм шурином Узером. Отже коли Лемоан пішов до судиї Узе попросив всіх присутних там журналїстів, щоби уставили ся довкола него, бо він має їм сказати щось важного. Узе приступив тоді до вікна, вийняв із тоненького паперу дуже торжественно диямант величини середно великої перли, нарисував ним букви на шибі і сказав: „Сей диямант зроблено послїдної суботи у фабрици в Сен Дні". Тої дорогоцінности не хотів однак Узе нікому дати в руки. Додати тут потреба, що судия слїдчий, Поатвен, ще давнійше сказав Лемоанові, що він може фабрикувати і менші диянанти, але треба, щоби то діяло ся в єго присутности і в присутности знатоків. На то відповів Лемоан, очевидно як колиб хотів застрашити Поатвена: Моє власне житє можу пожертвувати своїй горожаньскій і науковій чести але не можу ніколи виставити вас і других батьків родини на небезпечність вибуху.

Господарство, промисл і торговля.

ЗВІТ

Товариства торговельно-промислового

„СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР"

стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові.

За місяць май.

Торг в маю був 655·38 К в товарах а з трафікою тютюну о 3522 К 20 с. більшим як в маю минувшого року.

В маю вплинуло на вкладки . .	К	2532·00
„ „ на уділи . . .	„	200·00
„ „ на фонд резерв.	„	4 00
„ піднято вкладок	„	149·00
Стан вкладок з днем 31. мая 1908	„	15971·08
„ уділів „ „	„	3194·00
Фонд резервовий	„	168·00
Загально було приходів в маю .	„	8724·50
„ „ розходів „ . .	„	8399·17
Оборот касовий в маю . .	К	17123·67

В маю набувало товарів в склепі осіб .	2712
„ „ тютюну „ „ .	3905
„ було за иншими орудками „ .	85
Разом було в склепі осіб	6702

В члени Товариства приступили Вп. Вп. Б. Кушніренко, урядник „Дністра" з 1 уділом, А. Іщак, богослов зі Львова з 4 уділами. Товариство „Земля" у Львові з 8 уділами.

Всіх членів є доси 85 з 149 деклярованими уділами на суму 3725 К.

Порука членів є дворазова.

Вписове виносить 2 К, уділ 25 К, стопа процентова від вкладок 5%.

Товариство має один склад у Львові і носить ся з гадкою заложеня філії на провінциї. З надвишок капіталу оборотового має Товариство будовати доми у Львові і на провінциї з великими салями.

З чистого зиску признає Товариство що року 5% на торговельно-промислові бурси.

Дирекция „Сокільский Базар" у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телеґрами.

Відень 11 червня. В палаті послів міністер скарбу предложив проект закона в справі пупілярного обезпеченя заставних листів позичок 10 і 11-міліонової, котру має затягнути Галичина. Пос. Морачевский поставив інтерпеляцию в справі конфіскати „Głos-у" а пос. Брайтер в справі слідства против поручника Земана і в справі конфіскати „Monitor-а".

Тифліс 11 червня. Шефа караулів, котрий веде слідство в справі убитя ексарха Ґрузиї напав в дорозі до свого помешканя якийсь незвістний чоловік і зранив тяжко в голову. Виновник втік; зрабоване актів слїдчих не удало ся.

Ревль 11 червня. Король Едвард надає президентови міністрів Столипінови і міністрови царского дому бар. Фредеріксови великий хрест ордера Вікториї; міністрови справ заграничних Ізвольскому дарував король свій портрет. Король відбув конференцию з Ізвольским а крім того відбули ся дві конференциї межи Ізвольским а підсекретарем Гердінґом. Мабуть порушено на них справу македоньску а переговори зробили значний поступ в напрямі повного порозуміня.

Тифліс 11 червня. Ексарха Ґрузиї архиєпископа Нікона убито вчера на сходах синодального будинку кількома вистрілами. Супроводячий єго сьвященик єсть тяжко ранений. Виновники втекли.

Курс львівский.

Дня 10-го червня 1908.	Платять К с	Жадають К с
І. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	577·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	425 —	435·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	562 —	568·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот 4½%	99·50	100·20
4½% листи застав. Банку краєв.	100·10	100·80
4% листи застав. Банку краєв. .	94·70	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	94·30	95·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·—	100·70
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·10	95·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·20	96·90
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	110·—	122 —
Австрийскі черв. хреста (Курс віденский) . .	50·75	54 75
Угорскі черв. хреста (Курс віденский) . .	26·70	28·70
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденский) . .	67·50	71·50
Базиліка 10 кор. (Курс віденский) . .	20·75	22·75
Joszif 4 кор. (Курс віденский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·32	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·40	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).